

24 listopada 1927 r.

URZĄD PATENTOWY



A62c

37/26



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6368.

Kl. 61 a 17.

Mather & Platt, Limited
(Manchester, Wielka Brytania)
i John Taylor
(Manchester, Wielka Brytania).

Gaśnice samoczynne.

Zgłoszono 10 marca 1926 r.

Udzielono 23 listopada 1926 r.

Pierwszeństwo: 27 maja 1925 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy samoczynnych gaśnic typu, w którym kruche naczynie szklane służy za wspornik zaworu gaśnicy. Naczynie to zawiera płyn łatwo ulatniający się, który w razie dostatecznego nagrzania rozsadza naczynie, umożliwiając w ten sposób otwarcie zaworu.

Użycie wspomnianego kruchego naczynia przedstawia pewne trudności wskutek warunków, jakie winny być spełnione, a mianowicie naczynie musi być dość mocne, aby służyć za wspornik zaworu i jednocześnie kruche tak, aby rozpryskiwało się na drobne kawałki nie przeszkadzające prawidłowemu rozpraszaniu się wody.

Cel wynalazku stanowi ulepszone na-

czynnie szklane odpowiadające wymienionym powyżej warunkom.

Naczynie szklane wyrabia się z rurki odpowiednio ukształtowanej, w postaci beczułki, otoczonej wypukłym paskiem, ewentualnie kilku paskami mniejszej grubości szkła i spłaszczonej na jednym lub obydwóch końcach.

Dla wykonania naczynia, bierze się kawałek rurki szklanej żądanej długości zatapiając jeden jej koniec. Drugi koniec może być wyciągnięty do mniejszej średnicy.

Następnie naczynie zostaje ukształtowane zapomocą wydmuchiwania w postaci beczułki, przyczem grubość szkła zmniejsza się, co z kolei zmniejsza wytrzymałość

naczynia na ciśnienie rozpadające. Cienkie ścianki, w połączeniu ze zwiększoną średnicą naczynia, zwiększając powierzchnię wystawioną na działanie ciśnienia, stanowią stosunkowo słabą część pomiędzy końcami naczynia; część ta najłatwiej kruszy się podczas rozpadania się naczynia, co zapobiega pękaniu podłużnemu ścian, tak często zdarzającemu się w naczyniach walcowych. Wydmuchiwanie naczynia posiada poza tem tę ważną zaletę, że wszelkie rysy i nierówności, powstałe na szkle podczas wyciągania rurki, zostają zupełnie usunięte i ścianki naczynia stają się bardziej jednolite.

Naczynie zaopatruje się podczas kształtowania w płaskie zakończenie na jednym lub obydwóch końcach w celu ułatwienia jego umocowania w gaśnicy i zapewnienia mu dostatecznej równowagi niezbędnej dla wspornika. Naczynie wykonane w ten sposób posiada wymiary zupełnie dokładne.

Forma do wydmuchiwania naczynia może być przystosowana do formowania naokoło niego pasków lub żeberk walcowych, śrubowych lub innych. Skutkiem nieco raptownych zmian zarysu ścian w miejscach gdzie się znajdują paski lub żeberka, działanie sił wewnętrznych jest większe niż w pozostałych częściach ścian i linje pęknięcia bieżą przeważnie wzdłuż tych pasków, co zmniejsza do minimum szanse pęknięcia podłużnego naczynia, zamiast zupełnego rozsadzenia takowego.

Dla zapewnienia tego, aby ciśnienie wywierane na końcu naczynia, gdy takowe jest umieszczone w główce gaśnicy, było rzeczywiście wywierane na spłaszczone końce naczynia, a nie na jaki złącz lub tym podobną wypukłość, która mogła być powstać podczas kształtowania naczynia w składanej formie, można umieścić odpowiednie wyżłobienie lub wgłębienie w części gaśnicy, o którą opiera się spłaszczony jego koniec. Dla ułatwienia prawidłowego umieszczenia końców naczynia we wspo-

mnianem wyżłobieniu lub wgłębieniu posiadają końce naczynia wyraźnie wystający złącz wypukły powstający w miejscu stykania się dwóch części formy.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia rzut boczny, fig. 2—przekrój podłużny typowej główki gaśnicy z kruchem naczyniem, fig. 3 do 7—pięć różnych odmian naczyń wykonanych według niniejszego wynalazku, fig. 8 jest rzutem poziomym naczynia przedstawionego na fig. 7.

Te same litery oznaczają te same lub podobne części w różnych rzutach.

Gaśnica posiada zawór *a* osadzony na podstawie *b* spoczywającej na kruchem naczyniu *C* opierającym się na pustym wewnątrz stożku *d*; *e* jest zwykłym urządzeniem rozpraszającym wodę.

Naczynie *C* przedstawione na fig. 1 i 2 zostało sporządzone z kawałka walcowej rurki szklanej wydmuchanej przy użyciu formy, jak to opisano powyżej, w kształcie beczułki. Posiada ono dwa płaskie zakończenia dla oparcia go o podstawę *b* i stożek *d* oraz wypukłość w kształcie paska z cienkiego szkła powstałą podczas wydmuchiwania naczynia.

Naczynie przedstawione na fig. 3 nie posiada powyższego paska i jest spłaszczone tylko na jednym końcu, na fig. 4 naczynie ma obydwa końce spłaszczone, jak na fig. 2. Naczynie przedstawione na fig. 5 jest podobne do przedstawionego na fig. 2.

Naczynie na fig. 7 i 8 posiada złącza lub wypukłość *g* wpoprzek spłaszczonych powierzchni końcowych. Złącza te odpowiadają miejscu stykania się części formy. Złącza te schodzą do zagłębien w podstawie *b* i stożka *d*, o które opiera się naczynie w gaśnicy, przez co ciśnienie tych oparc przechodzi równomiernie na płaskie powierzchnie szkła, a nie na te złącza *g*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Gaśnica samoczynna, zaopatrzona w zamknięcie w postaci kruchego naczynia

szklanego, znamienna tem, że naczynie wykonane zostaje z rurki walcowej wydmuchanej następnie w odpowiedniej formie do kształtu cienkiej beczułki.

2. Gaśnica według zastrz. 1, znamienna tem, że dookoła naczynia wytwarza się przy wydmuchiwanu wypukłość w kształcie paska.

3. Gaśnica według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że naczynie posiada spłaszczone powierzchnie na jednym lub obu końcach.

4. Gaśnica według zastrz. 1—3, zna-

mienna tem, że naczynie zaopatrzone zostaje wokoło większą ilością wypukłych pasków.

5. Gaśnica według zastrz. 1—4, znamienna tem, że na płaskich końcach naczynia zostają utworzone wypukłe złącza w miejscu stykania się części formy, w której naczynie jest wydmuchiwane.

M a t h e r & P l a t t, L i m i t e d.

J o h n T a y l o r.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

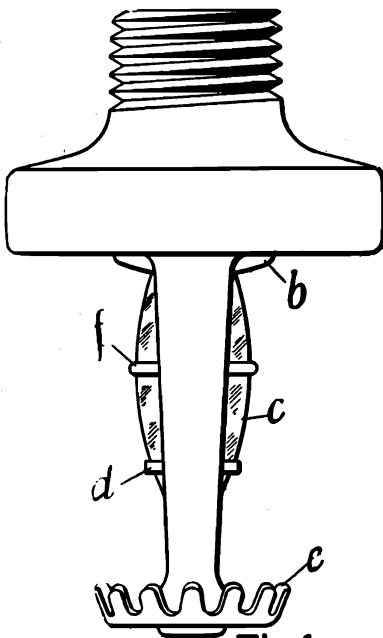


Fig.1

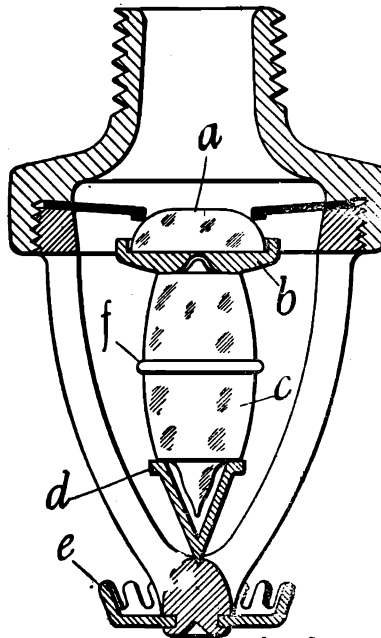


Fig.2

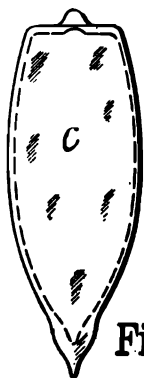


Fig.3

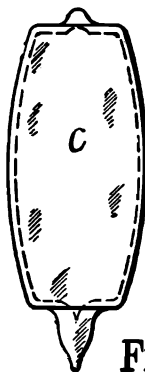


Fig.4

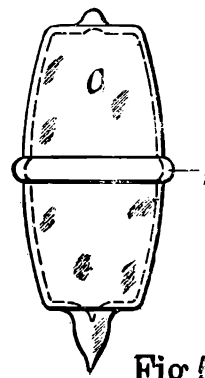


Fig.5

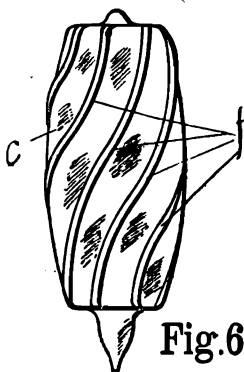


Fig.6

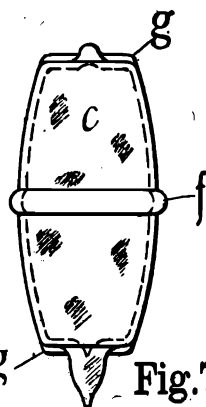


Fig.7

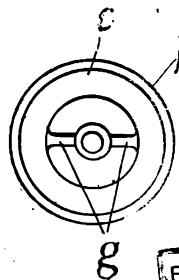


Fig.8